

Welcome to the Church of Joy

By Elder Patrick Kearon
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Velkommen til gledens kirke

Av eldste Patrick Kearon
i De tolv apostlers quorum

October 2024 general conference

Because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth!

I was baptised into The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints on Christmas Eve of 1987, nearly 37 years ago. That was a truly wonderful day in my life and in my eternal journey, and I'm profoundly grateful for the friends who prepared the way and brought me to the waters of that new birth.

Whether your baptism was yesterday or years ago, whether you meet in a large multiward Church building or under a thatched canopy, whether you receive the sacrament in remembrance of the Saviour in Thai or Swahili, I would like to say to you, welcome to the church of joy! Welcome to the church of joy!

The Church of Joy

Because of the loving plan of our Heavenly Father for each of His children, and because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth! Even as the storms of life in an often-troubled world pound upon us, we can cultivate a growing and abiding sense of joy and inner peace because of our hope in Christ and our understanding of our own place in the beautiful plan of happiness.

The Lord's senior Apostle, President Russell M. Nelson, has spoken of the joy that comes from a life centered on Jesus Christ in nearly every address he has given since becoming the President of the Church. He summed it up so concisely: "Joy comes from and because of Him. ... For

På grunn av vår Frelser Jesu Kristi forløsende liv og misjon, kan – og bør – vi være det mest gledesfylte folket på jorden!

Jeg ble døpt inn i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige på julaften i 1987, for nesten 37 år siden. Det var en virkelig vidunderlig dag i mitt liv, og på min evige reise, og jeg er dypt takknemlig for de venner som beredte veien og førte meg til vannet i denne nye fødselen.

Enten dere ble døpt i går eller for mange år siden, enten dere møtes i en stor kirkebygning med flere menigheter eller under et stråtak, enten dere mottar nadverden til minne om Frelseren på thailandsk eller swahili, vil jeg gjerne si til dere: Velkommen til gledens kirke! Velkommen til gledens kirke!

Gledens kirke

På grunn av vår himmelske Faders kjærlige plan for hvert av sine barn, og på grunn av vår Frelser Jesu Kristi forløsende liv og misjon, kan – og bør – vi være det mest gledesfylte folk på jorden! Selv når livets stormer i en ofte urolig verden hamrer over oss, kan vi utvikle en voksende og varig følelse av glede og indre fred på grunn av vårt håp i Kristus og vår forståelse av vår egen plass i den vakre planen for lykke.

Herrens seniorapostel, president Russell M. Nelson, har talt om gleden som kommer av et liv sentrert om Jesus Kristus i nesten alle taler han har holdt siden han ble Kirkens president. Han oppsummerte det så kortfattet: "Glede kommer fra og på grunn av ham ... For siste dagers hellige

Latter-day Saints, Jesus Christ is joy!”

We are members of the Church of Jesus Christ. We are members of the church of joy! And nowhere should our joy as a people be more apparent than when we gather together each Sabbath in our sacrament meetings to worship the source of all joy! Here we assemble with our ward and branch families to celebrate the sacrament of the Lord’s Supper, our deliverance from sin and death, and the Saviour’s powerful grace! Here we come to experience the joy, refuge, forgiveness, thanksgiving, and belonging found through Jesus Christ!

Is this spirit of collective rejoicing in Christ what you find? Is this what you bring? Maybe you think this doesn’t have much to do with you, or perhaps you are simply used to how things have always been done. But we can all contribute, no matter our age or our calling, to making our sacrament meetings the joy-filled, Christ-focused, welcoming hour they can be, alive with a spirit of joyful reverence.

Joyful Reverence

Joyfulreverence? “Is that a thing?” you may ask. Well, yes, it is! We deeply love, honour, and respect our God, and our reverence flows from a soul that rejoices in Christ’s abundant love, mercy, and salvation! This joyful reverence to the Lord should characterise our sacred sacrament meetings.

However, for many, reverence only means this: folding our arms tightly around our chests, bowing our heads, closing our eyes, and holding still—indefinitely! This might be a helpful way to teach energetic young children, but as we grow and learn, let us see that reverence is so much more than this. Is that how we would be if the Saviour were with us? No, for “in [His] presence is fulness of joy”!

Well, for many of us this transformation in sacrament services will take practice.

Attending versus Worshipping

We do not gather on the Sabbath simply to attend sacrament meeting and check it off the list. We come together to worship. There is a significant difference between the two. To attend means to be present at. But to worship is to intentionally praise and adore our God in a way

er Jesus Kristus glede!”

Vi er medlemmer av Jesu Kristi Kirke. Vi er medlemmer av gledens kirke! Og ikke noe sted skulle vår glede som et folk være tydeligere enn når vi samles hver sabbat på våre nadverdsmøter for å tilbe kilden til all glede! Her samles vi sammen med våre menighets- og grensfamilier for å feire Herrens nadverd, vår befrielse fra synd og død og Frelserens mektige nåde! Her kommer vi for å oppleve den glede, tilflukt, tilgivelse, takksigelse og tilhørighet som finnes gjennom Jesus Kristus!

Er det denne ånd av kollektiv glede i Kristus dere finner? Er det denne dere har med dere? Kanskje dere tror at dette ikke har så mye med dere å gjøre, eller kanskje dere ganske enkelt er vant til hvordan ting alltid har blitt gjort. Men vi kan alle bidra, uansett alder eller kall, til å gjøre våre nadverdsmøter til den gledesfylte, Kristus-fokuserte og innbydende timen den kan være, levende med en ånd av gledelig ærbødighet.

Gledelig ærbødighet

Gledeligærbødighet? “Er det en ting?” spør dere kanskje. Ja, det er det! Vi elsker, ærer og respekterer inderlig vår Gud, og vår ærbødighet strømmer fra en sjel som fryder seg over Kristi store kjærlighet, barmhjertighet og frelse! Denne gledelige ærbødighet for Herren skulle prege våre hellige nadverdsmøter.

Men for mange betyr ærbødighet bare dette: Folde armene tett rundt brystet, bøye hodet, lukke øynene og holde oss i ro – i det uendelige! Dette kan være en nyttig måte å undervise energiske små barn på, men etter hvert som vi vokser og lærer, la oss se at ærbødighet er så mye mer enn dette. Er det slik vi ville ha vært hvis Frelseren var sammen med oss? Nei, for “fylde av glede er det for [Hans] åsyn”!

For mange av oss vil denne forvandlingen av nadverdsmøtene kreve øvelse.

Tilstedeværelse kontra tilbedelse

Vi samles ikke på sabbaten bare for å være til stede på nadverdsmøtet og krysse det av på listen. Vi kommer sammen for å tilbe. Det er en betydelig forskjell på tilstedeværelse og tilbedelse. Tilbedelse er bevisst å prise og tilbe vår Gud på en måte som forvandler oss!

that transforms us!

On the Stand and in the Congregation

If we are gathering in remembrance of the Saviour and the redemption He has made possible, our faces should reflect our joy and gratitude! Elder F. Enzio Busche once told the story of when he was a branch president and a young boy in the congregation looked at him on the stand and asked loudly, “What is the man with that mean face doing up there?” Those who sit on the stand—speakers, leaders, choirs—and those who gather in the congregation communicate to each other this “welcome to the church of joy” through the expressions they wear on their faces!

Hymn Singing

As we sing, are we joining together to praise our God and King no matter the quality of our voices, or are we just mumbling or not singing at all? Scripture records that “the song of the righteous is a prayer unto [God]” in which His soul delights. So let’s sing! And praise Him!

Talks and Testimonies

We center our talks and testimonies on Heavenly Father and Jesus Christ and the fruits of humbly living Their gospel, fruits that are “sweet above all that is sweet.” Then we truly “feast ... even until [we] are filled, that [we] hunger not, neither ... thirst,” and our burdens become lighter through the joy of the Son.

The Sacrament

The glorious focal point of our services is the blessing and receiving of the sacrament itself, the bread and the water representing the atoning gift of our Lord and the whole purpose of our gathering. This is “a sacred time of spiritual renewal” when we witness anew that we are willing to take upon us the name of Jesus Christ and make again the covenant to always remember the Saviour and keep His commandments.

In some seasons of life, we may approach the sacrament with heavy hearts and overwhelming loads. At other times, we come free and unburdened from cares and troubles. As we listen intently to the blessing of the bread and water and partake of those sacred tokens, we may feel to reflect on the sacrifice of the Saviour, His agonies in Gethsemane, His anguish on the cross, and

På forhøyningen og i forsamlingen

Hvis vi samles til minne om Frelseren og den forløsning han har gjort mulig, skulle vårt ansikt gjenspeile vår glede og takknemlighet! Eldste F. Enzio Busche fortalte en gang historien om da han var grenspresident og en ung gutt i forsamlingen så på ham på forhøyningen og spurte høyt: “Hva gjør mannen med det sinte ansiktet der oppe?” De som sitter på forhøyningen – talere, ledere, kor – og de som samles i forsamlingen, kommuniserer dette “velkommen til gledens kirke” til hverandre gjennom ansiktsuttrykkene de har!

Salmesang

Når vi synger, kommer vi sammen for å prise vår Gud og Konge, uansett kvaliteten på våre stemmer, eller mumler vi bare ordene, eller ikke synger i det hele tatt? Skriftene forteller oss at “de rettferdiges sang er en bønn til [Gud]” som hans sjel gleder seg over. Så la oss synge! Og prise ham!

Taler og vitnesbyrd

Vi fokuserer våre taler og vitnesbyrd på vår himmelske Fader og Jesus Kristus og fruktene av ydmykt å etterleve deres evangelium, frukter som er “søtere enn alt som er søtt”. Da “nyt[er] vi virkelig] ... helt til [vi] er mett” – så [vi] ikke hungrer, heller ikke ... tørster”, og våre byrder blir lettere, gjennom Sønnens glede.

Nadverden

Det strålende fokuspunkt på våre møter er velsignelsen og mottagelsen av selve nadverden, brødet og vannet som representerer vår Herres forsoningsgave og hele hensikten med vår samling. Dette er en “hellig tid med åndelig fornyelse” når vi vitner på nytt at vi er villige til å påta oss Jesu Kristi navn og igjen inngå pakten om alltid å minnes Frelseren og holde hans bud.

I noen perioder av livet kan vi komme til nadverden med tungt hjerte og overveldende byrder. Andre ganger kommer vi fri og uten bekymringer og vanskeligheter. Når vi lytter oppmerksomt til velsignelsen av brødet og vannet og tar del i disse hellige emblemene, vil vi kanskje føle for å reflektere over Frelserens offer, hans kvaler i Gethsemane, hans lidelser på

the sorrows and pains He endured on our behalf. That will be what relieves our souls as we connect our suffering to His. At other times, we will feel to wonder with grateful awe at the “exquisite and sweet” joy of what Jesus’s magnificent gift has made possible in our lives and in our eternities! We will rejoice for what is yet to come—our cherished reunion with our beloved Father and risen Saviour.

We may have been conditioned to suppose that the purpose of the sacrament is to sit in the pew thinking only about all the ways we messed up during the week before. But let’s turn that practice on its head. In the stillness, we can ponder the many ways we have seen the Lord relentlessly pursue us with His wonderful love that week! We can reflect on what it means to “discover the joy of daily repentance.” We can give thanks for the times the Saviour entered into our struggles and our triumphs and the occasions when we felt His grace, forgiveness, and power giving us strength to overcome our hardships and bear our burdens with patience and even good cheer.

Yes, we ponder the sufferings and injustices inflicted upon our Redeemer for our sin, and that does cause sober reflection. But we sometimes get stuck there—in the garden, at the cross, inside the tomb. We fail to move upward to the joy of the tomb bursting open, the defeat of death, and Christ’s victory over all that might prevent us from gaining peace and returning to our heavenly home. Whether we shed tears of sorrow or tears of gratitude during the sacrament, let it be in awesome wonder at the good news of the Father’s gift of His Son!

Parents with Children Who Are Young or Have Special Needs

Now, for parents of children who are young or have special needs, there is often no such thing as a time of stillness and quiet reflection during the sacrament. But in small moments throughout the week, you can teach by example the love, gratitude, and joy you feel for and from the Saviour as you constantly care for His little lambs. No effort in this pursuit is wasted. God is so aware of you.

Family, Ward, and Branch Councils

Likewise at home, we can begin to enhance

korset og de sorger og smerter han utholdt på våre vegne. Det er det som lindrer vår sjel, når vi knytter vår lidelse til hans. Andre ganger vil vi med takknemlig ærefrykt undres over den “intense og sødmefylte” glede av hva Jesu storartede gave har gjort mulig i vårt liv og i vår evighet! Vi vil fryde oss over det som skal komme – vår etterlengtede gjenforening med vår kjære Fader og oppstandne Frelser.

Vi kan ha blitt ansporet til å tro at hensikten med nadverden er å sitte på benken og bare tenke på hvordan vi rotet det til i løpet av forrige uke. Men la oss snu denne praksisen på hodet. I stillheten kan vi grunne på de mange måtene vi har sett Herren uopphørlig oppsøke oss med sin vidunderlige kjærlighet den uken! Vi kan reflektere over hva det vil si å “oppdag[e] gleden ved daglig omvendelse”. Vi kan takke for de gangene Frelseren gikk inn i våre kamper og våre seire, da vi følte hans nåde, tilgivelse og kraft som ga oss styrke til å overvinne våre vanskeligheter og bære våre byrder med tålmodighet og til og med godt mot.

Ja, vi grunner på den lidelse og urett som er påført vår Forløser for vår synd, og det forårsaker alvorlig ettertanke. Men noen ganger blir vi sittende fast der – i hagen, ved korset, inne i graven. Vi klarer ikke å bevege oss oppover til gleden over at graven åpnet seg, dødens nederlag og Kristi seier over alt som kan hindre oss i å oppnå fred og vende tilbake til vårt himmelske hjem. Enten vi feller tårer av sorg eller av takknemlighet under nadverden, la det være i ærefryktinngytende undring over den gode nyheten om Faderen som ga sin Sønn!

Foreldre med barn som er små eller har spesielle behov

For foreldre til barn som er små eller har spesielle behov finnes det ofte ikke noe slikt som stille og rolig ettertanke under nadverden. Men i små øyeblikk gjennom uken kan dere ved eksempel undervise om den kjærlighet, takknemlighet og glede dere føler for og fra Frelseren når dere stadig har omsorg for hans små lam. Ingen innsats i dette arbeidet er bortkastet. Gud er så oppmerksom på deg.

Familie-, menighets- og grensråd

På samme måte kan vi hjemme begynne å

our hopes and expectations for our time at church. In family councils, we can discuss how each individual can contribute in meaningful ways to welcoming all to the church of joy! We can plan and expect to have a joyful experience at church.

Ward and branch councils can envision and create a culture of joyful reverence for our sacrament hour, identifying practical steps and visual cues to help.

Joy

Joy looks different for different people. For some, it may be exuberant greetings at the door. For others, it might be quietly helping people feel comfortable by smiling and sitting next to them with a kind and open heart. For those who feel left out or on the margins, the warmth of this welcome will be crucial. Ultimately, we can ask ourselves how the Saviour would want our sacrament hour to be. How would He want each one of His children to be welcomed, cared for, nourished, and loved? How would He want us to feel when we come to be renewed through remembering and worshipping Him?

Conclusion

At the start of my journey of faith, joy in Jesus Christ was my first great discovery, and it changed my world. If you have yet to discover this joy, embark on its quest. This is an invitation to receive the Saviour's gift of peace, light, and joy—to revel in it, to wonder at it, and to rejoice in it every Sabbath.

Ammon in the Book of Mormon expresses the feelings of my heart when he says:

“Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were [a people] that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

“Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, ... my joy, and my great thanksgiving.”

Welcome to the church of joy! In the name of Jesus Christ, amen.

forsterke våre håp og forventninger til vår tid i kirken. I familieråd kan vi drøfte hvordan hver enkelt kan bidra på meningsfylte måter til å ønske alle velkommen til gledens kirke! Vi kan planlegge og forvente å ha en gledesfylt opplevelse i kirken.

Menighets- og grensråd kan se for seg og skape en kultur av gledesfylt ærbødighet for nadverdsmøtet vårt, og finne praktiske trinn og visuelle signaler som kan hjelpe.

Glede

Glede ser forskjellig ut for forskjellige mennesker. For noen kan det være sprudlende hilsener i døren. For andre kan det være å hjelpe folk i det stille, til å føle seg komfortable ved å smile og sitte ved siden av dem med et vennlig og åpent hjerte. For dem som føler seg utenfor eller på sidelinjen, vil denne velkomsten være avgjørende. Til syvende og sist kan vi spørre oss selv hvordan Frelseren ville ønske at nadverdstimen vår skal være. Hvordan ønsker han at hvert av hans barn skal bli ønsket velkommen, tatt vare på, næret og elsket? Hva ønsker han at vi skal føle når vi kommer for å bli fornyet gjennom å minnes og tilbe ham?

Konklusjon

I begynnelsen av min trosreise, var glede over Jesus Kristus min første store oppdagelse, og den forandret min verden. Hvis dere ennå ikke har oppdaget denne gleden, ta fatt på dens søken. Dette er en innbydelse til å motta Frelserens gave i form av fred, lys og glede – til å fryde seg over den, til å undre seg over den og glede seg over den, hver sabbat.

Ammon i Mormons bok uttrykker mine følelser når han sier:

“Har vi så ikke grunn til å fryde oss? Jo, jeg sier dere at siden verden begynte, har aldri noe [folk] hatt større grunn til å fryde seg enn vi har. Ja, og jeg er så henvørt i min glede at jeg til og med roser meg i min Gud, for han har all makt, all visdom og all forståelse. Han fatter alle ting, og han er et barmhjertig Vesen som gir frelse til dem som vil omvende seg og tro på hans navn.

Hvis dette er å rose seg, da vil jeg rose meg, for dette er mitt liv og mitt lys, min glede og min frelse og min forløsning fra evig sorg.”

Velkommen til gledens kirke! I Jesu Kristi navn. Amen.